

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/46/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117218389
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5117218389.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: Slovenská republika - Bytová agentúra rezortu ministerstva obrany, so sídlom Pri Šajbách 12, Bratislava, IČO: 34 000 666, právne zastúpeného Mgr. Tomášom Szabom, advokátom so sídlom Z. XX, Y., proti žalovaným: 1/ Y. A., nar. XX.XX.XXXX a 2/ E. A., rod. U., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom J. XXXX/XXA, V., obaja právne zastúpení spoločnosťou Advokát Adriana Hrdinová s.r.o., so sídlom Vojtecha Spanyola 1726/13, Žilina, o zaplatenie 871,15 eur s prísľušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 42C/52/2017-198 zo dňa 20. októbra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaní 1/ a 2/ **m a j ú** voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) v celom rozsahu zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uložiť žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne (mu) uhradiť titulom bezdôvodného obohatenia (odvodzujúc ho od poskytnutia dodávky tepla na ÚK a na ohrev TUV, za ktoré žalovaní nezaplatili) sumu 871,15 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% od 15.6.2017 do zaplatenia.

2. S poukazom na aplikáciu § 451 ods. 1, 2, § 456 veta prvá, § 457, § 458 ods. 1, v spojení s § 100 ods. 1 a § 107 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka (všetky ustanovenia citované v napadnutom rozsudku) východiskovo súd prvej inštancie vymedzil pojmové znaky inštitútu bezdôvodného obohatenia.

3. Následne s ohľadom na námietku premlčania vznesenú zo strany žalovaných konštatoval, že pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia Občiansky zákonník ustanovuje dvojročnú subjektívnu a trojročnú, resp. desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu. Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt. Premlčacie doby (tak subjektívna ako aj objektívna) pri bezdôvodnom obohatení začínajú spravidla plynúť rôzne, a to v závislosti od druhu bezdôvodného obohatenia. Subjektívna premlčacia doba sa odvíja od okamihu, kedy sa oprávnený z bezdôvodného obohatenia dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil. Tieto okolnosti sa oprávnený obvykle dozvie vtedy, keď na základe takéhoto úkonu poskytol plnenie. K bezdôvodnému obohateniu získanému bez právneho dôvodu dochádza spravidla od poskytnutia plnenia bez právneho dôvodu, objektívna premlčacia doba preto plynie nezávisle od akejkoľvek subjektívnej vedomosti oprávneného o bezdôvodnom obohatení.

4. V danej spojitosti okresný súd poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 12Co/373/2017-280 zo dňa 13.06.2019 vo veci (identického) žalobcu, podľa ktorého išlo o vlastné a

dobrovoľné rozhodnutie žalobcu, že bude dočasne znášať náklady na dodávku tepla, to znamená, že už v čase, kedy žalobca uhradil jednotlivé platby, ktoré vynaložil na dodanie tepla, vedel, resp. mohol vedieť, kto a v akom rozsahu sa na jeho úkor obohacuje. Tvrdenie žalobcu o tom, že sa dozvedel až potom, ako správca C m c spol. s r.o. vrátil zálohové platby žalovaným, je v tomto konaní podľa názoru súdu prvej inštancie právne irelevantné. Vychádzajúc z údajov uvedených žalobcom v návrhu, faktúra za elektrinu za mesiac september bola doručená dňa 07.10.2014, faktúra za mesiac október dňa 16.11.2014, za mesiac november dňa 05.12.2014 a za mesiac december dňa 08.01.2015. Keďže žalobca uvádza, že na dodávke tepla spotreboval elektrinu, tak už v čase vystavenia jednotlivých faktúr za elektrinu mohol vedieť, kto a v akom rozsahu sa na jeho úkor obohatil, takže subjektívna premlčacia doba uplynula najneskôr 09.01.2017, žaloba bola podaná až dňa 15.06.2017, t. j. po uplynutí subjektívnej premlčacej lehoty. Takisto z rozsudku Okresného súdu Zvolen 13C/160/2016-227 zo dňa 13.04.2017 vyplynulo, že žalobca už dňa 12.05.2015 vystavil faktúru za dodané služby č. 2150010, splatnú dňa 26.05.2015 na sumu 11.675,01 eur s DPH, a túto správcovi doručil dňa 15.05.2015 spolu so sprievodným listom, to znamená, že aj v tomto prípade žaloba je podaná až po uplynutí premlčacej doby.

5.Okresný súd zhrnul, že nárok žalobcu je nedôvodný a nepreukázaný. Pokiaľ žalobca tvrdí, že vyúčtoval spotrebu tepla na kúrenie a teplú úžitkovú vodu, nemal žiadne oprávnenie na to, aby robil vyúčtovanie ako správca, pretože správcom od 01.09.2014 bola spoločnosť C m c, s.r.o., ktorá jediná ako správca mohla urobiť vyúčtovanie tepla na kúrenie a teplej úžitkovej vody. S vlastními bytov nebola (žalobcom) uzatvorená žiadna zmluva na dodávku v zmysle zákona o energetike, podľa ktorého takáto zmluva musí mať jednoznačne písomnú formu a sú v nej uvedené presné údaje, ktoré takáto zmluva musí obsahovať. Pokiaľ žalobca tvrdil, že k bezdôvodnému obohateniu malo dôjsť 24.06.2015, kedy spoločnosť C m c, spol. s r.o. vrátila žalovaným preplatok titulom platenia aj za dodávku tepla na ústredné kúrenie a na ohrev teplej úžitkovej vody, toto (vrátenie) nemá žiadnu relevanciu v konaní o nárok na bezdôvodné obohatenie, pretože sa začiatok plynutia premlčacej doby nemôže viazať na vyúčtovanie, ktoré urobila spoločnosť C m c spol. s r.o..

6.Súd prvej inštancie dodal, že z dôvodu nadbytočnosti/nehospodárnosti zamietol návrh žalobcu vykonať dôkaz výsluchom svedkov, nakoľko by tento dôkaz v konečnom dôsledku (pre vznesenú námietku premlčania) nemal význam pre meritórne rozhodnutie vo veci.

7.O trovách konania okresný súd rozhodol na základe ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalovaným 1/ a 2/ na základe ich plného úspechu priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8.Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a domáhal sa jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9.Zopakoval, že žalovaní sa na jeho úkor bezdôvodne obohatili v období mesiacov september - december 2014, kedy im (ako aj ďalším vlastníkom bytov a nebytových priestorov patriacich do objektu obytných domov súp. č. 199, 200, 201, 202 a 203 v obci H.) dodával teplo na ústredné kúrenie a na ohrev teplej úžitkovej vody. Žalovaní túto dodávku tepla na ústredné kúrenie a na ohrev teplej úžitkovej vody od žalobcu prijali. V uvedenom období žalobca nevykonával správu dotknutých bytov a nebytových priestoroch, avšak naďalej poskytoval pre ich vlastníkov (a to po predchádzajúcom dohovore zo dňa 04.09.2017) dodávku tepla na ústredné kúrenie a na ohrev teplej vody. Správca bytového domu, obchodná spoločnosť C m c, spol. s r.o., v rámci mesačných zálohových platieb vlastníkom bytov a nebytových priestorov, náklady na dodávku tepla na ústredné kúrenie a na ohrev teplej úžitkovej vody vyúčtoval a následne tieto prijaté platby vrátil, resp. započítal na iné nedoplatky, na základe vyúčtovania za rok 2014, a to úhradou zo dňa 24.06.2015.

10.Odvolateľ nesúhlasil s tvrdením súdu, že išlo o vlastné a dobrovoľné rozhodnutie žalobcu, že bude dočasne znášať náklady na dodávku tepla. Žalobca tak v tomto konaní, ako i v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp zn. 13C/160/2015 opakovane poukazoval na dohodu vlastníkov predmetných bytov a nebytových priestorov, podľa ktorej mal žalobca zabezpečovať dodávku tepla na ústredné kúrenie a na ohrev teplej úžitkovej vody do času výmeny kotla, pričom jednotliví vlastníci bytov a nebytových priestorov mali za dodávku tepla na ústredné kúrenie a na ohrev teplej úžitkovej vody vykonávať úhradu spoločnosti C m c, spol. s r.o., a táto mala následne vykonať úhradu v prospech žalobcu. Keďže Okresný súd Zvolen žalobu voči spoločnosti C m c, spol. s r.o. zamietol, žalobca bol nútený obrátiť sa na súd žalobami voči jednotlivým vlastníkom bytov a nebytových priestorov (aj v dôsledku usmernenia zákonného sudcu vo veci sp. zn. 13C/160/2015).

11. Ďalej žalobca poukázal na ustanovenie § 8a ods. 2 zák. č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, v zmysle ktorého je správca povinný najneskôr do 31. mája nasledujúceho roka vykonať vyúčtovanie použitia fondu prevádzky, údržby a opráv, úhrad za plnenia rozúčtované na jednotlivé byty a nebytové priestory v dome. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že spoločnosť C m c, spol. s r.o. mala zákonnú povinnosť vykonať ročné vyúčtovanie do 31.5. nasledujúceho roka a až dňom doručenia ročného vyúčtovania jednotlivým vlastníkom bolo objektívne preukázateľné, že ročné vyúčtovanie dodávky tepla na ústredné kúrenie a na ohrev teplej úžitkovej vody spoločnosť C m c, spol. s r.o. nevykonala.

12. Podľa odvolateľa až reálnym vrátením platieb (dňa 24.06.2015) za dodávku tepla na ústredné kúrenie a na ohrev teplej úžitkovej vody jednotlivým vlastníkom bytov a nebytových priestorov patriacich do objektu obytných domov súp. č. 199, 200, 201, 202 a 203 v obci H. na ich účty bolo objektívne preukázané, že sa jednotliví vlastníci obohatili na úkor žalobcu. Premlčacia lehota teda začala plynúť až dňom 24.06.2015, t.j. dňom, kedy jednotliví vlastníci bytov a nebytových priestorov prijali vrátenie platieb od spoločnosti C m c, spol. s r. o. Až týmto dňom žalobca získal vedomosť o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil a až týmto okamihom došlo žalovanými k získaniu bezdôvodného obohatenia na úkor žalobcu.

13. V písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaní navrhli rozsudok potvrdiť.

Stotožnili sa so závermi okresného súdu a dodali, že žalobca v rozhodnej dobe nebol správcom bytového domu v zmysle zákona č. 182/1993 Z. z. o bytoch a nebytových priestoroch, nebol so žalovanými v žiadnom zmluvnom i vzťahu a teda nemal žiadne oprávnenie robiť ročné vyúčtovanie nákladov za užívanie bytu v bytovom dome. Preto aj jeho argumentácia vyjadrená v bodoch 11 až 13 odvolania je právne bezvýznamná.

14. Okresný súd správne ustálil začiatok plynutia subjektívnej a aj objektívnej premlčacej doby pre nárok uplatnený žalobcami v súdnom konaní. Žalobca uplatnený nárok z bezdôvodného obohatenia odvodzuje od faktúr za elektrinu za mesiace september 2014 až december 2014, pričom tvrdí že zabezpečoval dodávku tepla na kúrenie a ohrev teplej úžitkovej vody. Žalobca nemal so žalovanými uzavretú žiadnu zmluvu o dodávke tepla v zmysle zákona o energetike a teda ani nepreukázal, že by bol oprávneným dodávateľom tepla. Táto skutočnosť je dôležitá aj z dôvodu, že žalobca v súdnom konaní neprodukoval žiadny dôkaz k spôsobu určenia fakturovanej spotreby elektriny na výrobu tepla na ÚK a ohrev TUV pre žalovaných, hoci tvrdí, že žalovaným dodával teplo. Pre určenie rozsahu bezdôvodného obohatenia, žalobca nepredložil v konaní jediný dôkaz. Spôsob „rozúčtovania“ faktúr za elektrinu za mesiace september 2014 až december 2014, ktorý má preukazovať, v akom rozsahu sa žalovaní obohatili na úkor žalobcu, nemá žiadny reálny podklad. Na druhej strane, tento žalobcom použitý spôsob určenia rozsahu bezdôvodného obohatenia iba potvrdzuje argumentáciu okresného súdu vo vzťahu k stanoveniu momentu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby, a to že žalobca už v čase vystavenia jednotlivých faktúr za elektrinu mohol vedieť, kto a v akom rozsahu sa na jeho úkor obohatil.

15. V odvolaní použitá argumentácia žalobcu (bod 13) podľa žalovaných neobstojí, pretože samotný žalobca ním preukázaným rozpočítaním faktúr za elektrinu potvrdil, že plnenie, ktoré má predstavovať bezdôvodné obohatenie - dodávka tepla na kúrenie a ohrev TUV, žalovaní prijali v mesiaci september 2014, október 2014, november 2014 a december 2014. Žalobcom tvrdená a nepreukázaná skutková okolnosť, že žalovaní mali údajne dňa 24.6.2015 v rámci ročného vyúčtovania nákladov prijať od správcu domu C m c, s r.o. nejaké platby, predsa nemôže zakladať žalobcovi právo tvrdiť, že tieto vrátené platby sú majetkovým prospěchom, ktorý žalovaní získali na úkor žalobcu.

16. V písomnom stanovisku k vyjadreniu žalovaných žalobca zotrval na svojich doterajších vyjadreniach. Vo vzťahu k tvrdeniam žalovaných, že „neprodukoval žiadny dôkaz k spôsobu určenia fakturovanej spotreby elektriny na výrobu tepla na ÚKa ohrev TUV pre žalovaných...“ resp. že „Pre určenie rozsahu bezdôvodného obohatenia, žalobca nepredložil v konaní jediný dôkaz“ poukázal na vyjadrenie zo dňa 16.02.2018 a následné pojednávanie, kde navrhol súdu vykonať dokazovanie výsluchom svedkov. Ak by okresný súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovaných svedkov, žalobca by preukázal, že dohoda o dodávke tepla na ÚK a na ohrev TUV tak, ako bola táto popísaná v podaniach žalobcu, bola dojednaná dňa 04.09.2014. Žalobca v zmysle dohody požadoval plnenie od spoločnosti C m c, spol. s r.o., teda od správcu, ktorý náklady na teplo na ÚK a na ohrev TUV vyúčtoval jednotlivým vlastníkom. Spoločnosť C m c, spol. s r.o. následne, tieto úhrady jednotlivých vlastníkov vrátila alebo zaúčtovala na iné nedoplatky týchto vlastníkov. Z tohto dôvodu žalobca prioritne žaloval spoločnosť C m c, spol. s r.o.. Až po poučení Okresného súdu Zvolen žaloval jednotlivých vlastníkov bytov a nebytových priestorov patriacich do objektu obytných domov súp. č. 199, 200, 201, 202 a 203 v obci H., z titulu bezdôvodného obohatenia.

17.Napokon, v písomnom vyjadrení žalovaní taktiež odkázali na doteraz prezentované argumenty a zdôraznili, že názor žalobcu, že „reálnym vrátením platieb za dodávku tepla a TUV jednotlivým vlastníkom bytov a nebytových priestorov zo strany spoločnosti C m c, spol. s r.o. je objektívne preukázané, že sa jednotliví vlastníci skutočne obohatili na úkor žalobcu“, je nesprávny a právne neudržateľný. Žalobca síce tvrdí, že vrátené platby objektívne preukazujú obohatenie sa žalovaných na úkor žalobcu, avšak pokiaľ ide o rozsah obohatenia, tento už žalobca odvodzuje z úplne iných dokumentov.

18.Pokiaľ ide o namietané nevypočutie svedkov žalobcu, žalovaní považujú vykonanie týchto dôkazných prostriedkov za nadbytočné. Všetci navrhovaní svedkovia sa vyjadrili k veci už v konaní 13C160/2016 na OS Zvolen a tieto ich výpovede sú súčasťou rozsudku OS Zvolen zo dňa 13.4.2017, ako aj rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici 12Co/373/2017-280 zo dňa 13.6.2019. Uvedené rozsudky sú súčasťou tohto spisu, pretože konanie v tejto veci bolo uznesením OS Žilina 42C/52/2017-99 zo dňa 15.6.2018 prerušené na žiadosť žalobcu a to do právoplatného rozhodnutia vo veci samej v konaní vedenom na OS Zvolen pod sp. zn. 13C/160/2016.

19.Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná (neúspešná) strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), vec preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario za použitia § 219 ods. 3 v spojení s 378 ods. 1 CSP) rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

20.Hoci odvolateľ/žalobca tvrdí, že k žalobe voči žalovaným ako konkrétnym vlastníkom bytov a nebytových priestorov pristúpil na základe „usmernenia“ Okresného súdu Zvolen (po zamietnutí jeho žaloby voči správcovi - spoločnosti C m c, spol. s r.o.), uvedené (pochopiteľne) nič nemení na oprávnení/povinnosti súdu konajúceho v tejto/danej veci (o žalobe voči vlastníkom) posúdiť vznesenú námietku premlčania.

21.Nadväzne sa odvolací súd stotožnil s vyhodnotením predmetnej právnej otázky súdom prvej inštancie. Pri absencii zmluvného základu žalobcom poskytnutého plnenia (neexistuje písomná zmluva medzi žalobcom a vlastními bytov o dodávkach energií, ani zmluva medzi žalobcom a správcom dotknutých nehnuteľností) je bezpredmetný odkaz žalobcu na zákonnú povinnosť správcu vykonať najneskôr k 31. máju nasledujúceho roka príslušné vyúčtovanie, resp. neobstojí konštrukcia viažuca počiatok plynutia premlčacej doby na okamih, kedy správca platby vlastníkom bytov vrátil (podstatou obohatenia sa žalovaných je prijatie bez právneho dôvodu od žalobcu, nie to, že neskôr došlo ešte aj k vráteniu platby od správcu). Uvedené skutočnosti by potencióálne mohli byť relevantné v prípade existencie zmluvného záväzku medzi dotknutými subjektmi. V okolnostiach súdnej veci však výlučne žalobcu, ako subjekt poskytujúci plnenie takýmto spôsobom - t.j. bez právneho základu - zaťažovala (z uvedeného dôvodu) povinnosť náležite (vrátane časových súvislostí vyplývajúcich z premlčania) si úhradu takto poskytnutého plnenia (voči jeho príjemcom) uplatniť/nárokovat.

22.Inými slovami, predmetom tohto súdneho konania sú (práve a len) plnenia poskytnuté žalobcom žalovaným bez zmluvného dojednanja (irelevantný je poukaz žalobcu na údajnú „dohodu/vôľu“ vlastníkov bytov o zabezpečovaní tepla žalobcom, podstatná/nevyhnutná pre vznik záväzkového vzťahu je totiž dvojstranná dohoda medzi dodávateľom/žalobcom a príjemcami/žalovanými, ktorá uzavretá nebola), preto je z pohľadu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia voči nim (ako príjemcom plnenia bez právneho dôvodu) opodstatnenou určujúca úvaha okresného súdu, v zmysle ktorej, vychádzajúc zo skutkového vymedzenia nároku samotným žalobcom - t.j., že faktúra za elektrinu (za dodanie tepla) za mesiac september bola doručená dňa 07.10.2014, faktúra za mesiac október dňa 16.11.2014, za mesiac november dňa 05.12.2014 a za mesiac december dňa 08.01.2015 - najneskôr v čase vystavenia týchto/jednotlivých faktúr mohol žalobca vedieť, v akom rozsahu a kto sa na jeho úkor obohatil. Následne (pri 2-ročnej subjektívnej premlčacej lehote) je, s ohľadom na podanie žaloby dňa 16.6.2017, vznesená námietka premlčania dôvodná.

23.Opísané viedlo krajský súd k potvrdeniu napadnutého rozhodnutia v merite veci pre jeho vecnú správnosť.

24. Obdobne ako náležitý vyhodnotil odvolací súd aj výrok o trovách prvoinštančného konania, ktorý ako závislý (výrok) od rozhodnutia/výroku vo veci samej (§ 379 písm. a/ CSP) následne taktiež preskúmal. Dôvodne totiž súd prvej inštancie aplikoval (určujúcu) zásadu úspechu v spore.

25. Výrok krajského súdu o trovách odvolacieho konania vychádza z § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom na plný procesný úspech žalovaných v tomto štádiu konania im odvolací súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O konečnej/konkrétnej výške trov (po vyhodnotení uplatnených trov v zmysle hľadísk uvedených v § 251 CSP) odvolacieho konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie

26. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí v prípadoch uvedených v § 429 ods. 2 CSP.